

Beszámoló az angliai útról: 2018. június 23. - aug. 23. Gajdácsi Anikó

Számomra nagy meglepetés volt ez az út, hiszen május elején még álmomban sem gondoltam volna, hogy a nyarat Angliában fogom tölteni. Erasmus támogatással nyelvtanulás céljából mentem ki. Az utat és hogy mit fogok csinálni nekem kellett megszerveznem. A kikötés annyi volt a főiskola részéről, hogy legyen heti 20 óra pasztorális gyakorlat a nyelvtanulás mellett.

Szerzetesnő vagyok (szociális testvér) és mivel Minsterben már voltak korábban rendtársaim Szlovákiából és Magyarországról is, ezért kézenfekvő volt számomra, hogy megkérdezem a nővéreket, hogy befogadnának-e két hónapra. Ők nagy szeretettel fogadtak. Ennek azért is örültem, mivel korábban én még nem nagyon voltam bencés közösségben hosszabb ideig.



A monostor egy része és a kápolna

Sok élményben volt részem. Mivel külföldön sem voltam soha ilyen hosszú ideig illetve egyedül, ez is egy új tapasztalat volt számomra. Ugyanakkor mégsem voltam egyedül. Megismerkedtem Minsterben egy házaspárral, ahol a férj magyar, a feleség fülöp szigeteki és beszél magyarul. Ők hívtak el Londonba. Nagyon szép napot töltöttünk együtt.

Az egyik bencés nővér barátai is elvittek egy nap kirándulni és belemerészkedtünk a nem túl meleg tengerbe is.. 😊 illetve ekkor ettem először Fish and Chips-et 😊



Ezen kívül voltam még Doverben (a Fehér Sziklánál /White Cliffs/ és a kastélyban) egy zarándokhelyen (Faversham) és persze Canterburyben.

Jártam angolra magántanárhoz, így hetente 2-3x volt angolórám a szomszéd városban.

A pasztorális gyakorlatom során kicsit beleláthattam, hogyan foglalkoznak enyhén sérült fiatalokkal a nővérekhez tartozó „Looking Ahead” nevű szervezetben. Pl. az nagyon tetszett, hogy tudatosan egy foglalkozáson kevés (2-5) fiatal vesz részt, így valószínű, hogy több figyelmet kapnak a velük foglalkozóktól illetve ez segít a fejlődésükben is.

Ezenkívül jártam a faluban élő ágyhoz vagy „házhoz-kötött” („housebound”) idősekhez beszélgetni, illetve a vendégházban is naponta beszélgettem két hetes ott-tartózkodása alatt egy idős hölgygel. Ezek az alkalmak a kapcsolatépítésen kívül hasznosak voltak a nyelvgyakorlás szempontjából is.

A nővérek életébe is bekapcsolódhattam. Részt vettem a liturgián, igyekeztem ott lenni a rekreáción, az egyik idős nővérrel olvastuk a Bibliát és aztán beszélgettünk sokmindenről. Részt vehettem a kerti munkában, egyéb házimunkában.

Nagyon sok bencésséget „szívhattam magamba”. Pl. a liturgián keresztül, ahogyan a vendégekkel foglalkoztak, valóban, mint Krisztussal; ahogyan az idős nővérekről, a betegről gondoskodtak vagy a már haldokló nővérrel.

Jó volt látni hogyan van harmóniában náluk a munka az ima és a pihenés(rekreáció) A perjelnö személye, lényé meg szinte teljesen tükrözte azt, hogy „milyennek kell lennie az apátnak” ... (Regula 2.fejezet)



Nővérek egy csoportja két kopt ortodox nővérrel (Írországból)

Kicsit nemzetközi tapasztalat is volt, hogy egész nyáron sokféle csoport látogatott el Minsterbe a nővérekhez hosszabb-rövidebb időre. Pl. ifjúsági csoportok Skóciából, Belgiumból, lelkigyakorlatozók, pihenni-vágyók az USA-ból, Németországból, Anglia más pontjairól szintén különböző csoportok.



Ifjúsági csoport Canterbury-ből



A Canterbury katedrális

Összességében nagyon sok pozitív, örömteli élményben volt részem ez alatt az időszak alatt és nagyon hálás vagyok, hogy kint lehettem.